

прѣобладаватъ. Селото брои 6,680 души жители, отъ които 3,580 мжже и 3,100 жени. Отъ тѣхъ 780 мжже и около 200 жени сж грамотни. Селенитѣ сж трудолюбиви и вѣдени въ земледѣлието и скотовѣдството. Въ тѣхъ прѣобладава сангвиническия темпераментъ. Чистотата въ селото изобщо е неудовлетворителна. Водата за пиене е чешмена и кладенчова. Тукъ върлуватъ най-много по хората есенъ и зимѣ слѣднитѣ болѣсти: шарка, дифтеритъ и обикновено гърло, а по добитъка—шарка, гърлица, шапъ и пр. и то най-много пролѣтъ и есенъ. Въ това село често ставатъ между селенитѣ палежи на храни, сѣна и пр. и ежегодно общината изплаща за изгорѣни нѣща около 20,000 лева.

Мжжката носия е: потури, панталони, поясъ и пр., а женската — вълненикъ, сукманъ, прѣстилка, фистанъ, елече и пр.

Главната храна на селенитѣ е кукуруза. Произвеждатъ още: жито, ржжъ, ечмикъ, овесъ и просо. Почвата е черноземна и я оратъ съ плугове, теглени отъ волове, биволи и коне. При обработване на земята употребяватъ и слѣднитѣ машини: жътварки, вѣячки, вършачки, дърмони, кукурузоронячки и др. Земледѣлието въобще е въ подобрѣние. Селото притѣжава 100,000 декара ниви, 35,000 д. ливади и нѣколко декара гори. Срѣдно всѣко сѣмейство има около 100 декара земя и харчи годишно около 500 — 600 л. Единъ декаръ земя дава приходъ срѣдно около 12 лева и се цѣни 30 — 40 лева. Кукуруза прѣкопаватъ съ мотики. Отъ това село излиза най-хубаво сирене, кожи, вълна, конопъ, брошъ и пр.

Освѣнъ съ земледѣлие, селенитѣ се занимаватъ и съ скотовѣдство, като развъждатъ: овце, коне,